

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 stycznia 1978 r.

Nr 1

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 1 — z dnia 20 stycznia 1978 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych 1

ROZPORZĄDZENIE

- 2 — Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1977 r. w sprawie stosowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej formy bezgotówkowej w rozliczeniach z osobami fizycznymi i zespołami rolników indywidualnych, będącymi posiadaczami rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych 2

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

- 3 — z dnia 7 grudnia 1977 r. w sprawie uczestnictwa Singapuru i Belgii oraz potwierdzenia przez Wspólnotę Bahamów uczestnictwa w Umowie o ratowaniu kosmonautów, powrocie kosmonautów i zwrocie obiektów wypuszczonych w przestrzeń kosmiczną, sporządzonej w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 22 kwietnia 1968 r. 3

1

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1978 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych.

Na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 18, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1974 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. z 1974 r. Nr 46, poz. 274 i z 1975 r. Nr 30, poz. 160) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ubezpieczenie od uszkodzeń zarejestrowanych pojazdów samochodowych będących w posiadaniu osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej, a w czasie znajdowania się na terytorium innego państwa także pojazdów mechanicznych będących w posiadaniu jednostek gospodarki uspołecznionej, zwane dalej ubezpieczeniem „auto-casco”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązkowe ubezpieczenia wymienione:

- 1) w ust. 1 pkt 1 obejmują także następstwa nieszczęśliwych wypadków wynikłych u cudzoziemców dewizowych będących obywatelami państw, w których przepisy zapewniają ochronę ubezpieczeniową w tym zakresie obywatelom polskim,

2) w ust. 1 pkt 3 nie obejmują szkód w pojazdach będących w posiadaniu cudzoziemców dewizowych.”;

2) w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) o zakładzie ubezpieczeń, rozumie się przez to Państwowy Zakład Ubezpieczeń, a w odniesieniu do obowiązkowych ubezpieczeń cudzoziemców dewizowych w ruchu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (PRL) oraz krajowców dewizowych w ruchu zagranicznym — Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” Spółka Akcyjna”;

3) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakład ubezpieczeń odpowiada za wypadki, które wydarzyły się na terytorium PRL, a w odniesieniu do posiadaczy, którzy są krajowcami dewizowymi — również za wypadki powstałe na terytorium innego państwa, w którym są uznawane polskie dowody ubezpieczenia.”;

4) w § 5 ust. 2 dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) cudzoziemców dewizowych,
6) krajowców dewizowych w ruchu zagranicznym”;

5) w § 10 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osobom przewożonym, z zastrzeżeniem § 5 ust. 2 pkt 2, 4 i 6”;

6) w § 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ubezpieczeniem auto-casco objęte są zarejestrowane w PRL pojazdy samochodowe krajowców dewizowych będących osobami fizycznymi oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej:

1) samochody osobowe:

- a) używane w celach zarobkowych przez okres nie dłuższy niż 10 lat,
- b) używane w celach niezarobkowych przez okres nie dłuższy niż 15 lat,

2) autobusy, samochody ciężarowe, ciągniki oraz przyczepy do pojazdów samochodowych — z wyjątkiem przyczep do samochodów osobowych — używane przez okres nie dłuższy niż 10 lat.

Okres używania liczy się od daty produkcji pojazdu.”

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W czasie znajdowania się na terytorium innego państwa pojazdy samochodowe krajowców dewizowych objęte są ubezpieczeniem auto-casco bez względu na okres ich używania.”

7) w § 30 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Świadczenie wypłacone przez zakład ubezpieczeń za szkodę całkowitą lub częściową nie może być wyższe niż dwieście tysięcy zł. Nie dotyczy to

obowiązkowych ubezpieczeń prowadzonych przez Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WAR-TA” Spółka Akcyjna.

2. Z ustalonej kwoty szkody całkowitej lub częściowej zakład ubezpieczeń potrąca udział własny posiadacza pojazdu w pokryciu szkody. Nie dotyczy to szkód, o których mowa w § 22 ust. 2 pkt 6, oraz poniesionych na terytorium innego państwa kosztów napraw pojazdów określonych w § 22 ust. 1a.”

8) w § 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Graniczne urzędy celne są obowiązane sprawdzać przy wjeździe pojazdów mechanicznych na terytorium PRL i przy wyjeździe z PRL, czy dokument ubezpieczenia wystawiony dla cudzoziemca dewizowego przez krajowy lub zagraniczny zakład ubezpieczeń obejmuje cały okres pozostawiania pojazdu w PRL oraz czy krajowiec dewizowy ma dowód opłacenia składki za cały okres pobytu za granicą. W razie braku takich dokumentów albo gdy termin ich ważności upłynął, posiadacz pojazdu jest obowiązany opłacić należną składkę we wskazanym przez graniczny urząd celny przedstawicielstwie zakładu ubezpieczeń.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

2

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1977 r.

w sprawie stosowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej formy bezgotówkowej w rozliczeniach z osobami fizycznymi i zespołami rolników indywidualnych, będącymi posiadaczami rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1958 r. Nr 44, poz. 215 i z 1975 r. Nr 45, poz. 231) oraz art. 29 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej są obowiązane przyjmować zapłatę za sprzedane towary, świadczone usługi oraz z tytułu zobowiązań podatkowych, opłat celnych i innych należności czekami z rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych prowadzonych przez oddziały specjalistyczne Narodowego Banku Polskiego, zwane dalej „powszechnymi kasami oszczędności”, oraz przez banki spółdzielcze.

§ 2. 1. Czek jest ważny w ciągu 10 dni od daty wystawienia,

2. Czek nie może być wystawiony na kwotę niższą od 100 zł.

§ 3. 1. Czek powinien być wypełniony i podpisany przez wystawcę w sposób trwały. Kwota czeku powinna

być podana cyfrowo i słownie, a nazwa miesiąca określająca datę wystawienia czeku powinna być napisana słownie. Jeżeli wystawcą czeku jest zespół rolników indywidualnych, czek podpisuje pełnomocnik zespołu.

2. Jeżeli czek z rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego osoby fizycznej jest wystawiony na kwotę przekraczającą 20.000 zł albo na kwotę przekraczającą 70.000 zł, gdy wystawcą czeku jest zespół rolników indywidualnych, powinien zawierać stwierdzenie właściwego banku, że kwota czeku ma pokrycie na rachunku wystawcy. Stwierdzenie to może być zamieszczone na czeku niepełnym i jest ważne przez 30 dni.

3. Jeżeli czek jest wystawiany z rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego prowadzonego przez bank spółdzielczy, stwierdzenie, o którym mowa w ust. 2, jest wymagane jedynie w razie realizacji czeku poza województwem, na którego terenie ma siedzibę bank prowadzący rachunek wystawcy.

4. Czek nie może być wystawiony na kwotę wyższą od ceny zakupionego towaru, świadczonej usługi lub regulowanej należności.